

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE
 UPRAVA ZA GRAĐANSKO,
 TRGOVAČKO I UPRAVNO PRAVO

KLASA: UP/II-944-07/16-01/5
 URBROJ: 514-05-02-01-02/15-20-02

Zagreb, 2. listopada 2020.

Ministarstvo pravosuđa i uprave, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, u povodu žalbe Školjić d.o.o., Jezera, Put Zaratića 1, koje zastupa punomoćnik Željko Žuža, odvjetnik iz Zadra, Zrinsko-Frankopanska 20 D, izjavljene protiv rješenja Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Službe za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA: UP/I-943-05/13-01/14, URBROJ: 2182-03-05/5-16-45 od 9. veljače 2016., radi određivanja naknade za ekspropirano zemljište, na temelju članka 21.a Zakona o izvlaštenju (Narodne novine, broj 9/94, 35/94, 112/00, 114/01, 79/06, 45/11 i 34/12), u vezi s člankom 62. stavak 1. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade (Narodne novine, broj 74/14, 69/17, 98/19) i članka 115. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), donosi sljedeće

RJEŠENJE

Poništava se rješenje Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Službe za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, KLASA: UP/I-943-05/13-01/14, URBROJ: 2182-03-05/5-16-45 od 9. veljače 2016. u dijelu pod točkom 4. i 5. izreke i predmet u tom dijelu vraća na ponovni postupak.

U preostalom dijelu pobijano rješenje ostaje neizmijenjeno.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem podnositeljici zahtjeva Jovanki Nacke pok. Vuksana, ranije Milenković, određena je naknada u iznosu od 744.100,00 kn za ekspropirano zemljište kč. br. 970/4 k.o. Jezera u površini 1063 m², a žalitelj Školjić d.o.o. iz Jezera, obvezan na isplatu naknade u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja i zakonske zatezne kamate od dana donošenja rješenja pa do isplate. (točka 1., 2. i 3. izreke). Točkom 4. Školjić d.o.o., dužno je podnositeljici zahtjeva isplatiti troškove upravnog postupka u iznosu 89.862,00 kn, u roku 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja i točkom 5. Školjić d.o.o., dužno je isplatiti troškove postupka svom punomoćniku u iznosu 9.301,25 kn, u roku 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Sd62U0-WzUmbbljIPCGGYA

Protiv prvostupanjskog rješenja Školjić d.o.o. izjavilo je u zakonskom roku žalbu u kojoj osporavaju njegovu zakonitost zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom osporavaju da su obveznik naknade i ističu prigovor promašene pasivne legitimacije, jer predmetna nekretnina nije izvlaštena u njihovu korist niti je u postupku pretvorbe procijenjena u vrijednost društvenog kapitala, već je vlasništvo Republike Hrvatske kojoj plaćaju koncesijsku naknadu. Ističu da ako bi bili stvarni korisnik izvlaštenja tada ne bi trebali plaćati koncesijsku naknadu za korištenje predmetnog zemljišta. Žale se i zbog pogrešno utvrđene obveze plaćanja troškova u upravnom postupku i da su troškovi podnositeljice prijedloga određeni u previsokom iznosu. Predlažu da se pobijano rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak.

Žalba je djelomično osnovana.

Iz spisa proizlazi da je Jovanka Nacke, ranije Milenković, 29. ožujka 2013. podnijela zahtjev na temelju članka 46. Zakona o izvlaštenju radi određivanja naknade za zemljište kč. br. 970/4 k.o. Jezera u površini 1063 m², a za koje do sada nije određena i isplaćena naknada. Uz zahtjev je priloženo rješenje Općine Šibenik, Općinskog komiteta za komunalne poslove, Uprave za imovinsko-pravne poslove, KLASA: 465-07-88-02-90, URBROJ: UPI-2182-12-02-88-1 od 19. prosinca 1988., kojim je Jovanki Milenković pok. Vuksana (sada udana Nacke) ekspropirana kč. br. 970/4 k.o. Jezera u površini 1063 m² u korist društvenog vlasništva, uz istovremenu uknjižbu korisnika izvlaštenja RO „Školjić Jezera“ iz Jezera kao nositelja prava korištenja, u svrhu izgradnje i proširenja autokampa „Lovišća“ Jezera u Jezerima. U obrazloženju rješenja navedeno je da će se vlasnici nakon pravomoćnosti rješenja odrediti naknada u postupku prema odredbama Zakona o eksproprijaciji.

Odredbom članka 46. Zakona o izvlaštenju propisano je da se odredbe toga Zakona primjenjuju na započete postupke eksproprijacije u kojima do stupanja na snagu toga Zakona (18. veljače 1994. godine) nije donijeto konačno rješenje i na postupke određivanja naknade u kojima nije donijeta pravomoćna odluka ili ako ta rješenja, odnosno odluke budu poništene ili ukinute.

Odredbom članka 46. Zakona o eksproprijaciji (Sl. list SFRJ, broj 10/78) na temelju kojeg je doneseno rješenje o eksproprijaciji, bilo je propisano da je nakon pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji općinski organ uprave nadležan za imovinskopravne poslove dužan bez odgađanja zakazati i održati usmenu raspravu za sporazumno određivanje naknade za ekspropiriranu nekretninu, a člankom 48. istog Zakona bilo je propisano ako se sporazum o naknadi ne postigne u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji dužan je bez odgađanja pravomoćno rješenje o eksproprijaciji sa spisima dostaviti općinskom sudu na čijem području se nalazi ekspropirana nekretnina, radi određivanja naknade.

Prvostupanjsko tijelo u smislu odredbe članka 46. Zakona o izvlaštenju ovlašteno je rješavati o određivanju novčane naknade za nekretnine koje su na temelju pravomoćnog rješenja ekspropirane, deposedirane ili dobrovoljno predane u posjed općini, a za koje do stupanja na snagu ovoga zakona 18. veljače 1994. nije doneseno pravomoćno rješenje o naknadi.

Prije donošenja pobijanog rješenja provedena je usmena rasprava 16. listopada 2015. na kojoj su saslušane stranke i izvršen uvid u dokumentaciju priloženu uz zahtjev i pribavljenu tijekom postupka, saslušan vještak Matko Drinković te je utvrđeno da za predmetno zemljište do sada nije određena i isplaćena naknada, što stranke u postupku i ne osporavaju te je nakon

Sd62U0-WzUmbbljPCGGYA

provedenog postupka doneseno pobijano rješenje kojim je zahtjev za određivanje naknade usvojen i podnositeljici određena naknada u iznosu od 744.100,00 kn na temelju procjene ovlaštenog sudskog vještaka građevinske struke Matka Drinkovića, čija procjena se žalbom ne osporava te visina naknade nije sporna.

Žalbom se osporava pasivna legitimacija odnosno žalitelj osporava da nije obveznik naknade i osporava se visina troškova upravnog postupka koje je žalitelj kao obveznik naknade dužan isplatiti podnositeljici zahtjeva.

Prigovor žalitelja na pogrešno utvrđenu pasivnu legitimaciju odnosno da nije korisnik izvlaštenja i slijedom toga da nije obveznik isplate naknade, nije osnovan. Neosnovanost tog prigovora proizlazi iz sadržaja izreke i obrazloženja priloženog rješenja o eksproprijaciji Općine Šibenik, Općinskog komiteta za komunalne poslove, Uprave za imovinsko-pravne poslove, KLASA: 465-07-88-02-90, URBROJ: UPI-2182-12-02-88-1 od 19. prosinca 1988., kojim je Jovanki Milenković pok. Vuksana (sada udana Nacke) ekspropirirana kč. br. 970/4 k.o. Jezera u površini 1063 m² u korist društvenog vlasništva, uz istovremenu uknjižbu korisnika izvlaštenja RO „Školjić Jezera“ iz Jezera kao nositelja prava korištenja, u svrhu izgradnje i proširenja autokampa „Lovišća“ Jezera u Jezerima. Prema tome, korisnik eksproprijacije je bila RO „Školjić Jezera“ iz Jezera, a uknjižba prava vlasništva u zemljišnim knjigama u zk. ul. br. 1401 k.o. Jezera na temelju rješenja o eksproprijaciji izvršena je rješenjem pod br. Z-2516/91 od 4. rujna 1991. u korist Društvenog vlasništva. Kao nositelj prava korištenja upisano je društveno poduzeće „Slobodna plovidba“ Šibenik“. Iz upisa pod br. Z-3547/99 od 20. listopada 2004. i br. Z-387/05 od 20. siječnja 2005. proizlazi da je odbijen prijedlog Školjić d.o.o. za uknjižbu prava vlasništva na kč. br. 970/4, a pod br. Z-1561/06 od 5. prosinca 2006. na temelju rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: UP/I-943-01/06-03/90, URBROJ: 563-03-0302/01-2006-6 od 28. studenoga 2006. upisana je zabilježba spora –postupka na temelju članka 47. Zakona o privatizaciji.

Iz navoda žalitelja u podnesku od 25. ožujka 2014. proizlazi da je kao nositelj prava korištenja na kč. br. 970/4 k.o. Jezera upisano društveno poduzeće Slobodna plovidba Šibenik (sada Slobodna plovidba d.d. Šibenik u stečaju koji traje 15 godina) i da prilikom osnivanja društva Školjić Jezera d.o.o. 31. ožujka 1992. osnivač društva Slobodna plovidba d.d. Šibenik, nije predmetnu kč. br. 970/4, odnosno novu kč. br. 491 unio u temeljni kapital prilikom pretvorbe i privatizacije te je ova nekretnina na temelju članka 6. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije postala vlasništvo Republike Hrvatske.

Iz dopisa Centra za restrukturiranje i prodaju (CERP), KLASA: 943-01/14-01/289, URBROJ: 360-03-03/10-2014-2 od 11. srpnja 2014. proizlazi da je uvidom u rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: 943-01/97-02/60, URBROJ: 563-04-403/97-3 od 24. lipnja 1997. utvrđeno da nekretnina označena kao kč. br. 491 k.o. Jezera (stare oznake kč. br. 970/4 k.o. Jezera) nije navedena kao procijenjena u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća „Slobodna plovidba“ d.d. Šibenik.

Naime, činjenica na koju ukazuje žalitelj da je predmetna nekretnina na temelju članka 6. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije postala vlasništvo Republike Hrvatske i sada je vlasništvo Republike Hrvatske, ne može ga osloboditi obveze isplate naknade prijašnjoj vlasnici kao pravnog slijednika bivšeg društvenog poduzeća RO „Školjić Jezera“, odnosno Slobodne plovidbe

Sd62U0-WzUmbljPCGGYA

Šibenik, koja je njegov osnivač. To što je osnivač žalitelja propustio predmetnu nekretninu unijeti u temeljni kapital prilikom pretvorbe odnosno privatizacije ne utječe na pravo prijašnjeg vlasnika na određivanje i isplatu naknade na teret korisnika eksproprijacije, odnosno njegovog pravnog slijednika, odnosno na teret žalitelja čiji osnivač je bivše društveno poduzeće Slobodna plovidba d.d. Šibenik. Slijedom iznijetoga, sadašnji vlasnik Republika Hrvatska ne može biti obveznik isplate naknade, jer predmetno zemljište nije ekspropirano u korist države SFRJ niti državnog organa bivše SFRJ čiji je ona pravni slijednik.

U odnosu na troškove postupka određene u točki 4. izreke, ovo drugostupanjsko tijelo uvidom u troškovnik od 29. rujna 2015. smatra da su troškovi za podneske od 20. ožujka 2015., 16. srpnja 2015. i 29. rujna 2015. pogrešno priznati u punom iznosu. Naime, u podnescima od 20. ožujka 2015. i 16. srpnja 2015. ponavljanju se već ranije izneseni činjenični navodi i ti podnesci nisu nužni i neophodni za vođenje postupka te za njih podnositeljici ne bi trebalo priznati pravo na naknadu. Za podnesak od 29. rujna 2015. kojim su specificirani troškovi postupka ne može se priznati puni iznos već nagrada za jednostavne podneske po Tar. br. 20/1 i 20/3 Tarife o naknadama i nagradi za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/2013, 118/2014 i 107/2015).

Točka 5. kojom je žalitelju Školjić d.o.o., Jezera, naloženo isplatiti troškove postupka svom punomoćniku u iznosu 9.301,25 kn je nezakonita, jer se radi o ugovornom odnosu o plaćanju odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku ili odvjetničkom društvu za radnje obavljene po punomoći ili rješenju nadležnog tijela temeljem Zakona o odvjetništvu. Troškovi zastupanja su odvjetničke usluge uvećane za porez na dodanu vrijednost i izdaci potrebni za izvršenje posla. Troškove zastupanja dužan je platiti naručitelj usluge (stranka). Dakle, radi se o ugovornom odnosu između stranke i odvjetnika za koji tijelo uprave nije stvarno nadležno.

Prvostupanjsko tijelo nije nadležno za odlučivanje o naknadi troškova pravnog zastupanja sukladno ugovoru zaključenom između stranke koja je pokrenula ili protiv koje se vodi upravni postupak i njezinog punomoćnika, već je to stvar njihovog međusobnog odnosa. U slučaju spora odnosno neplaćanja ugovorenih i izvršenih odvjetničkih usluga mjerodavan je nadležni općinski sud, o čemu već postoji dugogodišnje stajalište sudske prakse (presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Rev-32/93 od 18. veljače 1993., Rev-1993/90 od 27. prosinca 1990.).

Slijedom iznijetoga, u povodu žalbe odlučeno je na temelju članka 116. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku, a u odnosu na troškove postupka odlučeno je na temelju članka 117. stavak 2. toga Zakona, sve kao u izreci ovoga rješenja.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu, Put Supavla 1, Split. Upravni spor se pokreće tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana po dostavi ovog rješenja stranci koja podnosi tužbu.

Tužba se predaje neposredno Upravnom sudu u Splitu ili mu se šalje poštom preporučeno.

Sd62U0-WzUmbbljPCGGYA

Tužba se podnosi u onolikom broju primjeraka koliko ima zainteresiranih osoba i jedan primjerak za sud. Svakom primjerku treba priložiti i prijepis ovog rješenja.

Rješenje se dostavlja:

1. Šibensko-kninskoj županiji, Upravnom odjelu za imovinskopravne i zajedničke poslove, zajedno sa spisima predmeta, s time da jedan primjerak ovoga rješenja dostavi:

- Odvjetniku Željku Žuži, Zadar, Zrinsko-Frankopanska 20 D
(za Školjić d.o.o., Jezera, Put Zaratića 1)
- Odvjetnici Sunčici Novak Vidović, Osijek, Sunčana 9 (za Jovanku Nacke)
- Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Građansko-upravni odjel,
Šibenik, Petra Grubišića 3/III

2. Pismohrana, ovdje.

Sd62U0-WzUmbbljPCGGYA